

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Gregorii XIII. Constit. XXVIII. Revocatoria Indultorum ingrediendi
Clausuram Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

iberius 18. qu. 2. tradit Turrecrem. his verbis—convenisse (Episcopo non petente, & ipsa idest Fundatrice) sponte offerente non pro consecratione, quia esset Simonia, sed intuitu devotionis, & honoris Episcopalis, & hoc licite potuit fieri.

Greg. XIII. Constit. XXVIII.

Revocatoria Indulgentiarum ingrediendi Clausuram Monialium.

SUMMARIUM.

1 Episcopus in ingressu Clausurae à paucis, & senioribus personis debet associari.

2 Regulares in Visitatione Monasteriorum Monialium eis subiectorum servare debent Constitut. Alex. VII. 153.

3 Mansiones Confessoriorum Monialium exemptarum, debent esse separatae à Monasterio.

Regulares non observante Constitut. Alex. VII. 153. possunt ab Episcopo tanquam Delegato Apostolico puniri, ibid.

GREGORIUS EPISCOPUS, &c.

Ubi Gratia, & Indulta ab hac Sede concessa successu temporis incommodum afferre noscuntur, expedit illa salubri praesidentis consilio submoveri.

- §. 1. Proinde Sanctimonialium quies, & tranquillitati consulere, ac omnia, quae illas à spiritualium rerum cogitatione, & exercitio avocant, impedimenta tollere, periculaque, & scandala ab eis removere cupientes, auctoritate praesentium revocamus, & abolemus omnes, & quascumque licentias, ac facultates ingrediendi Monasteria, Domos, & loca Monialium, ac etiam Virorum quorumvis Ordinum, quibusvis etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & aliis cujuscunque status, & conditionis Mulieribus, ac etiam omnes, & quascumque licentias ingrediendi Monasteria, Domos, & loca ipsarum Sanctimonialium, quibuscumque Viris, etiam ejusdem status, & dignitatis tam à Praedecessoribus nostris, quam etiam à Nobis, & Sedis Apostolicae Legatis, aut aliis ex quibusvis quantumcumque urgentibus causis sub quibuscumque tenoribus, & etiam derogatoriis derogatoriis, revocatorum restitutoris, aliisque efficacioribus clausulis irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine, atque ad Imperatoris, Regum, Reginarum aliorumve Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, confirmatas ac etiam iteratis vicibus renovatas. Cassamusque, & annullamus litteras desuper confectas, & processus habitos per easdem.
- §. 2. Inhibentes eisdem, qui illas obtinuerunt, sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda, super qua à nemine, nisi à Romano Pontifice (praeterquam in mortis articulo) absolutionis Beneficium possit impertiri, ne ipsarum licentiarum praetextu Monasteria hujusmodi quovis modo ingredi audeant.
- §. 3. Abbatissis verò, necnon Abbatibus, Conventibus, ac aliis Monasteriorum utriusque sexus Superioribus, & personis quocumque nomine vocentur districtè praecipimus sub eadem excommunicationis poena, necnon priva-

tio-

tionis Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum suorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ne in Monasteria, Domos, & loca sua, quemquam prætextu huiusmodi licentiarum, & facultatum ingredi faciant, vel permittant.

§. 4. Quin etiam sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibemus, atque interdiciamus omnibus, & quibuscumque personis Ecclesiasticis, & sæcularibus, ac etiam Ordinum quorumcumque etiam Mendicantium Regularibus, ne prætextu licentiarum ab Episcopis, vel Superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessariis tantum ex Concilio Tridentino tribuitur, ne Monasteria ipsa Monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus dumtaxat ingredi, neve Moniales sub eisdem pœnis illos aliter admittere præsumant.

§. 5. (*Et sequitur clausula derogatoria.*)

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1574. idibus Junii Anno quarto, *Bullar. tom. 2. pag. 393.*

Sequitur declaratio d. Constitutionis.

Dubiis, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo, quod optima primùm ratione Concilium sanxit Tridentinum, deindè in Constitutione fel. rec. Pii Papæ V. Prædecessoris nostri nonis Julii Pontificatus sui anno tertio, atque item nostræ idibus Junii Pontificatus nostri anno quarto editis, fuit provisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessariis, septa Monasteriorum Monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur, an liceat eis pro libito suæ voluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius servare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam.

§. 1. Nos omnem hæsitandi materiam tollere, & viam scandalis præcidere, ac Sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus, Prælatos omnes tam sæculares, quàm Regulares, quibus cura, & regimen Monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi Monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, *et à paucis, iisque senioribus, ac Religiosis personis comitati.* Quocirca universos, & singulos, Episcopali, seu majori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumvis Ordinum, Abbates, Priores, Ministros, & alios quoscumque Superiores Regulares serio monemus, ut facultate huiusmodi, qui eam habent, præterquam in casibus, ut præfertur necessariis, neququam utantur.

§. 2. Quod si contrafecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus, atque discernimus, qui Pontificalis Dignitatis fuerint eos pro prima vice, qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à divinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere, Regulares verò omni officio, ac ministerio privatos excommunicationi similiter subiacere.

§. 3. (*Sequitur derogatio contrariorum.*)

Datum Romæ apud S. Petrum 23. Decembris 1581. anno decimo.

A D.

ADNOTATIONES.

ET A PAUCIS IISQUE SENIORIBUS, AC RELIGIOSIS PERSONIS, &c. Non est ab Episcopis parvipendenda Pontificis admonitio his verbis concepta, prout nonnulli faciunt, permittentem ingressum tempore Visitationis personis non senibus, neque necessariis, sed ut curiositatem, quam habent septa Monialium invisendi, adimpleant: Nam in iis non verificatur necessitas ingressus, quam requirunt Concil. Trident. & nostra Constitutio ad evadendam excommunicationem late sententiæ; & sic caveant Episcopi, ne sint in hoc indulgentes: At sequantur consilium Episcopi Recte in Director. Visit. par. 1. cap. 89. ubi de duobus Convicatoribus probatæ vitæ, Confessarii Monialium, & Cancellarii est contentus: Illud enim possumus, quod justè, vel honestè facimus, c. Facit homo, ubi glos. 22. q. 2.

2. Præter hanc Constitutionem, adest altera Alexandri Septimi, quæ incipit Felici in Bullar. 10. 6. Constit. 153. in qua præscribitur modus Superioribus Regularibus quo debent, & possint Claufuram Monialium ipsis subjectarum ingredi: Hoc est semel tantum in anno occasione Visitationis, unico socio, (nisi sit Generalis, cui duo conceduntur,) sine refectione, & cum assistentia quatuor Monialium ex senioribus: Extra verò Visitationem, si aliqua urgens causa exposcat Superiorum ingressum, non nisi cum præsentia Episcopi, vel alterius personæ Ecclesiasticæ Sæcularis probatæ vitæ ab eodem deputatæ id efficere non valeant.

3. In hac eadem Bulla præcipitur, quod Mansiones Confessariorum earundem Monialium exemptarum sint omninò, & penitus disjunctæ à Monasteriis non solum per parietes, sed etiam per tecta, distantia ab Episcopo recognoscenda, & ap-

probanda, si Monasteria Virorum, quibus Moniales subsunt, longè distent à Monasteriis Monialium: Quando enim ambo sunt in eadem Civitate, vel Oppido, Confessarii revocandi sunt ad proprium Conventum, ut in §. 6. d. Bullæ disponitur, & quatenus Regulares Constitutionem hanc non servant, poterit Episcopus, tanquam Delegatus Apostolicus, contra illos animadvertere ut ibidem statutum legitur.

Gregorii XIV. Constit. VII.

De Immunitate Ecclesiarum.

SUMMARIUM.

- 1 Qui dicantur publici Latrones.
- 2 Qui Grassatores, & n. 3.
- 4 Qui Depopulatores Agrorum.
- 5 Qui mutilantes membra in Ecclesia, vel homicidium patrantes.
- 6 Qui Proditores, & num. 7.
- 8 Qui Assassini.
- 9 Hæretici, & blasphemantes hereticiter non gaudent immunitate.
- 10 Neque rei criminis læsæ Majestatis.
- 11 Bulla Gregor. XIV. non extenditur ad casus non expressos quantumvis similes.
- 12 An Ecclesia gaudeat immunitate, si adhuc ibidem divina non fuerint celebrata, referuntur DD. sententiæ.
- 13 Sententia contumacialis non privat delinquentem immunitate.
- 14 Consuetudo extrahendi ab Ecclesiis delinquentes sine licentia Episcopi non excusat ab incurso Censurarum.
- 15 Hebræi in casibus non exceptis gaudent immunitate, sicuti etiam sclavi, seu servi infideles.
- 16 Mater suffocans filium infantem, & Uxor Maritum dormientem non gaudent immunitate.

GREGORIUS EPISCOPUS &c.

CUM aliàs nonnulli Prædecessores nostri, & præsertim fel. rec. Sixtus Papa V. necnon Pius etiam Quintus, sancto zelo ducti diversas facultates, & indulta extrahendi etiam in casibus quibusdam à jure non permisis ex Ecclesiis criminosos, & delinquentes, compluribus Sæcularibus Principibus, eorumque

Cu-